

Hodnocení oponenta magisterské diplomové práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Bc. Pavel Aleksashin	
Studijní program	N8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby	
Obor/ateliér	8204T002 Animovaná tvorba	
Forma studia	Prezenční	Akad. rok 2021/22
Název práce	Sklep	
Oponent práce	MgA. Martin Kukul	

Sklep, je jakési podhoubí, podloží, základ - basement- ze kterého vyrůstá dům, čím se jím prochází hlouběji, jako bychom se dostávali níž do podloží lidské zkušenosti, prehistorie, prastarých vrstev lidské duše. Pod katedrálami byly často sklepy a katakomby, ve kterých se dříve uctívala i jiná, starší božstva. V těchto temných, vlhkých a studených prostorách, které reprezentují podvědomí, nevědomí, a tedy skrývají mnohá tajemství - cellar- z latinského celare – držet tajemství, číhají na procházejícího často jeho vlastní děsy, v temnotě se vyplavují vzpomínky, mysl se v ní naladí docela jinak a zapomene na svět kolem. Začne si vytvářet odlišný, nový svět, který se přelévá ze snu do reality a naopak.

Sklep v připravovaném snímku Pavla Aleksashina také skrývá mnohá tajemství, jeho temnota a hloubka láká hlavní postavu do svých osidel...Autor umně tká nit napětí, provléká jí všemi komnatami a chodbami. Svět připravovaného snímku Sklep, je čím dál znepečlivějším místem, nabývajícím symbolických významů, čím dál se postava dostává do labyrintu jeho chodeb, tím je dění uvnitř podobnější snu. A na konci, v té hrůze, která zde panuje, již doufáme jen v probuzení.

Zde uvádím výběr několika málo kritických či obdivných poznámek.

Kapesník coby jeden ze zásadních artefaktů v předloženém snímku v této podobě domnívám se nefunguje, nepostačuje - měla by to být upomínka lásky a upomínka k minulosti. Kapesník s monogramem však v současné době není již obecně užívaným znakem, který by toto komunikoval. Je to motiv mírně archaický, zpátečnický. Bojím se, že není všeobecně platný a čitelný. Kdyby snad na kapesníčku bylo vyšito věnování či například nápis "Z lásky" a jméno dívky...snad by pak fungoval o něco lépe... Velmi se mi ale líbí, jak je s ním v průběhu vyprávění zacházeno, jak se coby důležitý motiv navrácí. Ve chvíli největšího nebezpečí u něj hledá hlavní postava útěchu, dokonce skrze něj dýchá, jako by mu poskytoval kyslík, když jinde není na něj již naděje. Navíc jindy, téměř jako by sloužil coby magický artefakt, když si pod ním skrývá tvář, stane se pro útočnicka neviditelným...to jsou pozoruhodné nápady.

Pokud se celý snímek nazývá Cellar, nebyl by posilující prvek, pokud bychom se po celý čas opravdu posouvali stále níž do hlubin podzemí? Abychom tak stále cítili vzrůstající tlak této hloubky?

I ona veliká skulptura s napřažeu paží by mohla být na jakémisi nádvoří, ale hluboko v zemi. Domnívám se, že pokud by se tyto hlubinné chodby podobaly více útrobám nějakého velikého tvora... byly tak více chladné, vlhké spojené se zemí a kameny, kořeny, kostmi, plísní, houbami a slizem, byla by tím posílena jak celková snovost, tak znepokojení a snad i ta vrstva metaforická, že se s postavou nacházíme v části, kde je už jen cosi prastarého, základního. Bazálního. Basement. Jakýsi strašidelný substrát. Nevědomí (a iracionalita) ...

Stejně tak jsem uvažoval nad skvělými expresivními automatickými kresbami, které stály na počátku autorova storyboardu, tušová kresba, plná kaněk rozdrásaných linií skvěle koresponduje s emocemi postavy, jako by byly jakýmsi seismografem její duše. Vzpomene si autor na scénu ze Zániku domu Usherů, kde je velmi expresivně naanimováno hnětení hrnčířské hlíny? Mohla by takováto technika být materiálová, plastická anabáze k jeho tušovým kresbám? Našel by pro animovanou hlínu ve svém snímku někde uplatnění?

Vytvořené záběry, a jejich herectví, svícení, kompozice hodnotím z perspektivy budoucího loutkového animovaného filmu, jejich množství a forma jsou dostačující ukázkou autorových schopností. Dokládají zajímavé výtvarné řešení, kdy je armatura loutky obalena plastelínou, a tak se při animaci, dotýkáním jemně proměňuje, žije, vlní se. Skutečné autorovy oči, postprodukčně přidané loutce, doplňují její tvář o přesvědčivé emoce, zesílí propojení s divákem. Veliké ruce, dlaně s prsty, zvýrazňují herectví hlavní postavy a také zesilují emoce, které skrze ně rezonují.

Tím, že si hereckou akci autor předtočil, má nyní k dispozici výbornou referenci k plnohodnotnému, psychologizujícímu herectví s loutkou.

Není pochyb, že zde nehodnotím dokončený animovaný film, vyprávění. Nýbrž torzo, animované sekvence z připravovaného animovaného filmu. Celý projekt je však natolik rozsáhlý a kopmlexní, tak dobře, promyšleně a pečlivě připravený, že jej hodnotím coby dokončenou preprodukcí ale především jako pozoruhodné sekvence poctivé tvůrčí řemeslné práce... Jen je jí, pravda, z celkového objemu plánovaného díla dokončeno poměrně málo. Objem však stačí předepsanému minimu a pokud se práce bude vnímat a hodnotit jako studie především charakterové loutkové animace, svícení, užití vytvořených rekvizit atd, potom hodnotím tyto animované sekvence jako pozoruhodné.

Mnoho tvůrčích sil do budoucnosti a hodně štěstí Pavle. Budete je v této turbulentní době nejspíš potřebovat.

Doporučuji práci přijmout k obhajobě s návrhem hodnocení C, dobře

Návrh klasifikace: C - dobře

Ve Zlíně dne 1. 6. 2022

.....
podpis oponenta práce